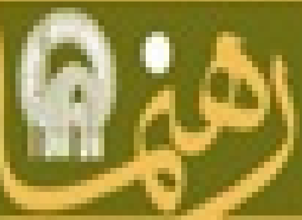
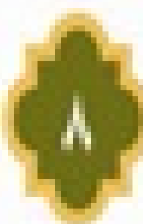

اختران آستان

حسین مهدوی دارما

بسم الله الرحمن الرحیم

رهنما ۸: (اختران آستان)

نویسنده:

حسین مهدوی پارسا

ناشر چاپی:

انتشارات آستان قدس رضوی - به نشر

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

رهنما ۸: (اختران آستان)

مشخصات کتاب

سرشناسه : مهدوی پارسا، حسین، ۱۳۵۸ -

عنوان و نام پدیدآور : اختران آستان / نویسنده حسین مهدوی پارسا؛ [با حمایت] معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی.

مشخصات نشر : مشهد: انتشارات قدس رضوی، ۱۳۹۱.

مشخصات ظاهری : ۳۰ ص.

فروست : رهنما

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۹۹-۰۰۸-۲

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : کتابنامه.

موضوع : مجتهدان و علما -- سرگذشتنامه

شناسه افزوده : موسسه انتشاراتی قدس رضوی

شناسه افزوده : آستان قدس رضوی. معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی

رده بندی کنگره : BP۵۵/۲/م۹الف۳ ۱۳۹۱

رده بندی دیویی : ۲۹۷/۹۹۶

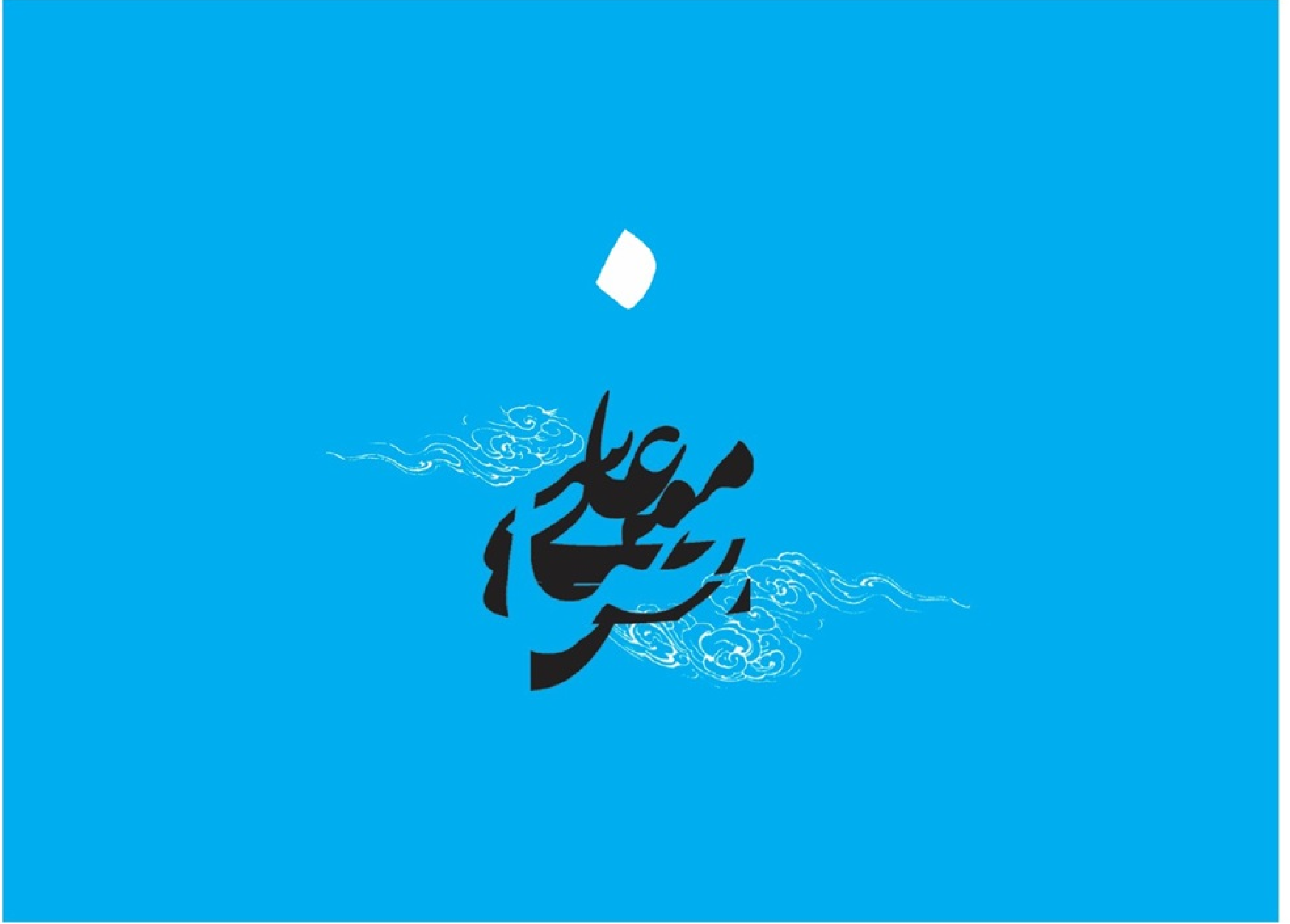
شماره کتابشناسی ملی : ۲۸۸۲۶۷۸

ص:۱

۱. شیخ طبرسی؛ پیشوای مفسران

۴۶۸ تا ۵۴۸ق

تصویر

ص:۴

تصویر

۱. شیخ طبرسی؛ پیشوای مفسران

۴۶۸ تا ۵۴۸ق

ابوعلی فضـل بن حسن، معروف به شـیخ طبرسـی و ملقّب به امین الاسـلام، در سـال۴۶۸ق متولـد شـد. وی پس از فراگیری مقدمات در مشـهد مقـدس، تحصـیلِ ادبیـات عرب، قرائت و تفسـیر، حـدیث، حسـاب و جبر، فقه و اصول و کلام را آغـاز کرد و در این علوم، تبحّر یـافت. شـیخ طبرسـی از اسـتادان به نامِ عصـر خود، ازجمله شـیخ طوسی و ابن بابَوَیه قمی کسب علم کرد. از شاگردان شایستهٔ شیخ، باید به فرزندش ابونصر حسـین بن فضـل، صاحبِ کتاب مکارم الاخلاق، محمـدبن علی بن شـهرآشوب، نویسـندهٔ کتاب معالم العلماء و نیز علامه قطب راونـدی اشاره کرد.

گرچه مورّخانی نظیر بیهقی، تألیفات شیخ طبرسـی را بسـیار دانسـته انـد، آنچه اکنون باقی مانـده است به بیست عنوان نمی رسـد؛ از آن جمله است: ۱. مجمع البیان، در ده جلد که از بهترین تفاسـیر شـیعه بوده و به عنوان سـرآمد تفاسـیر، پس از شـیخ در کانون توجه همهٔ مسلمانان قرار گرفته است؛ ۲. جوامع الجامع که جامع فواید مجمع البیان و تفسـیر کشاف زمخشری است؛ ۳. اعلام الوری باعلام الهدی، در فضایل معصومان که جمع نظریات شیعه و سنّی

است.

برخی تاریخ نگاران انگیزهٔ اولیهٔ شیخ طبرسی را برای نوشتن تفسیر، این گونه روایت کرده اند: سکته ای بر شیخ عارض می شود و خانواده اش به گمـانِ وفات او، دفنش می کننـد. وی پس از به هوش آمـدن و خود را گرفتاردیـدن، نـذر می کنـد که درصورت رهایی، یک دوره تفسیر بنویسد. از قضا، کفن دزدی قبر شـیخ را نبش می کند و اسـباب نجات او را فراهم می آورد. وی تفسیر بزرگ مجمع البیان را پس از این واقعه می نویسد.

امین الاسـلام طبرسی، سرانجام پس از هشتاد سال، در ۵۴۸ق در سبزوار وفات کرد و پس از انتقال بدن مطهرش به مشـهد، او را در گورستانی دفن کردند که بعدها به قتلگاه معروف شد. آرامگاه شیخ طبرسی، درحال حاضر، در ضلع شمال شرقی حرم مطهر و ابتدای خیابان طبرسی واقع است.

ص:۷

تصویر

ص:۸

تصویر

۲. شیخ بهایی؛ فقیه ذوفنون

۹۵۳ تا ۱۰۳۰ق

۲. شیخ بهایی؛ فقیه ذوفنون

۹۵۳ تا ۱۰۳۰ق

فهاءالدین محمد، معروف به شیخ بهایی، فرزند عزّالدین حسین، در صبحگاه ۲۸ذی حجهٔ۹۵۳، در جبل عامل لبنان، چشم به جهان گشود. نسَب ایشان به حارث همدانی، صحابی معروف حضرت علی می رسد.

شیخ بهایی در سیزده سالگی، در سال ۹۶۶ق، به اتفاق پدر و مادرش به ایران مهاجرت کرد. او علوم رایج را در حوزه های علمیهٔ قزوین و اصفهان، نزد استادان فرزانه ای همچون پدر بزرگوارش، ملاعبدالله مدرّس یزدی، مولانا افضل قاضی و... فراگرفت و شاگردان بی نظیری نظیرِ ملّاصدرای شیرازی، فیض کاشانی، فیض لاهیجی، محمدتقی مجلسی و... تربیت کرد. شیخ بهایی در دانش های فقه، فلسفه، منطق، ادبیات، هیئت، ریاضیات و... تبحّر داشت. از ایشان بیش از هشتاد اثر علمی برجای مانده است: مفتاح الفلاح در ادعیه، حدائق الصالحین در شرح صحیفهٔ سجادیه، جامع عباسی (اولین رسالهٔ توضیح المسائل فارسی)، تحفهٔ حاتمی در اسطرلاب، دیوان اشعار، کشکول و... .

ایشان برای ترویج فرهنگ اسلام و گشایش کار مردم، به دربار شاه عباس صفوی راه یافت و

ص:۱۰

مقام شیخ الاسلامی را عهده دار شد که بزرگ ترین مقام دینی و دیوانیِ ایرانِ آن روز بود. سیاست او هدایت کارگزاران حکومت صفوی بود و در این راه، موفقیت چشمگیری داشت. افزون بر آثار علمی، تقسیم دقیق و عادلانهٔ آب زاینده رود، طرح ریزیِ کاریز نجف آبادِ اصفهان، تعیین سمت قبلهٔ مسجد امام به مقیاسِ چهل درجه انحراف غربی از نقطهٔ جنوب، مرمّت و بازسازیِ مجدّد یکی از رصدخانه های مراغه، حمام شیخ بهایی و... به ایشان منسوب است.

مرحوم شیخ در آخرین سال های حیات خود، از منصب شیخ الاسلامی کناره گرفت و به سیروسلوک پرداخت؛ تا آنکه روز سه شنبه، دوازدهم شوال ۱۰۳۰، در اصفهان، دعوت حق را لبیک گفت و علامه مجلسی بر او نماز گذارد. بنابر وصیتش، جنازه اش را به مشهد بردند و در جوار مرقد مطهر امام رضا، در خانه ای دفن کردند که محل تدریس ایشان بود.

ص:۱۱

تصویر

۳. شیخ حرّ عاملی؛ از تبار آزادگان

۱۰۳۳ تا ۱۱۰۴ق

تصویر

۳. شیخ حرّ عاملی؛ از تبار آزادگان
۱۰۳۳ تا ۱۱۰۴ق

ص:۱۳

شیخ حرّ عاملی در سال ۱۰۳۳ق، در روستای مشغره لبنان، در خانواده ای چشم به جهان گشود که به علم و فقاهت مشهور بودند و نَسب آنان به حرّبن یزید ریاحی می رسید.

شیخ حر، آن طورکه خود در کتاب اثبات الهداه می نویسد، در حدود ده سالگی، در اثر بیماریِ سختی رو به احتضار گذاشته بود؛ به گونه ای که در آخرین شب بیماری، اطرافیان امیدی به زنده ماندنش تا صبح نداشتند. در آن شب، بین خواب و بیداری، توفیق زیارت پیامبر و ائمهٔ اطهار نصیبش می شود؛ به آنان سلام کرده و با هریک، مصافحه می کند؛ با امام صادق و امام زمان سخن می گوید؛ عَرض حالش را با امام زمان بازگو می کند و شِفا طلب می کند. امام او را به شفا و بهبودی کامل، مژده می دهند. زمانی که شیخ از این حالت خارج می شود، می نشیند و خود را در سلامتیِ کامل می بیند.

شیخ حرّ عاملی از همان اوان کودکی، تحت تربیت و آموزش خانوادهٔ فاضلش قرار گرفت و تا سال ها، نیازمند استادی فراتر از خاندان «حر» نشد. علاوه بر مادر ادیبش، استادان مهم

ص:۱۴

او پدرش، علامه شیخ حسن حرّعاملی و عمویش، علامه شیخ محمدحرّعاملی و جدّ مادری

اش، علامه شیخ عبدالسلام بودند. در کنار آن ها، علامه محمدباقر مجلسی و فیض کاشانی را می توان نام برد که شیخ حرّ عاملی علوم عربی، فقه، اصول و علوم وابسته به آن را نزد ایشان آموخت.

ایشان در حیات پُربرکت خود، اثر ماندگارِ وسایل الشیعه را تألیف کرد که از کتب مرجع احادیث شیعه به حساب می آید. علاوه بر آن، بدایه الهدایه در واجبات و مُحرّمات و نیز الامل الآمال و اثبات الهداه و هدایه الاُمّه بخشی از آثار وی هستند.

شیخ حرّ عاملی در چهل سالگی، به مشهد مقدس هجرت کرد و در کنار بزرگانی چون علامه مجلسی که با نفوذترین فرد جامعهٔ تشیّع به شمار می آمد، دفاع از ارکان مذهب شیعه و حقانیت آن را آغاز کرد. شیخ سرانجام، در شب بیست ویکم رمضان ۱۱۰۴، در مشهد وفات کرد و پیکر مطهرش را در جوار امام رضا، در یکی از رواق های شمال شرقی صحن عتیق (انقلاب اسلامی) دفن کردند.

ص:۱۵

تصویر

۴. شیخ هاشم قزوینی؛ معلم پارسایی

۱۲۷۰ تا ۱۳۳۹ش

تصویر

۴. شیخ‌هاشم قزوینی؛ معلم پارسایی
۱۲۷۰ تا ۱۳۳۹ش

ص:۱۷

آیت الله حاج شیخ هاشم قزوینی، در سال ۱۲۷۰ش در قزوین متولد شد. مقدمات و قسمتی از سطح را در زادگاهش آموخت و برای تکمیل معلومات خود، به اصفهان رفت و دورهٔ کامل خارج فقه را نزد مرحوم کلباسی فراگرفت. وی پس از کسب اجازهٔ اجتهاد از آیت الله حاج میرزا محمد آقازاده و آیت الله میرزامهدی غروی اصفهانی، به مشهد مقدس سفر کرد و به تدریس سطوح عالی فقه و

اصول پرداخت. رسائل، مکاسب، کفایه و خارج اصول دروسی بودند که مرحوم قزوینی در مدرسه های فاضل خان و نوّاب مشهد، تدریس می کرد.

آیت الله شیخ هاشم قزوینی در مدت زمانی کوتاه، تأثیر ژرفی بر فضای علمی و معنویِ حوزهٔ علمیهٔ مشهد گذاشت. شاگردان ایشان امروزه بعضاً از نام آوران و مشاهیر ایران و جهان اسلام به شمار می آیند. از آن جمله اند: آیت الله حاج میرزا مهدی نوغانی، آیت الله واعظ طبسی، استاد محمدتقی شریعتی، استاد کاظم مدیرشانه چی، استاد محمدرضا حکیمی و نیز حضرت آیت الله خامنه ای، رهبر معظم انقلاب. رهبر انقلاب، استاد خود را عالِمی بسیار متین، خوش بیان، اهل

معنی، زاهـد، بی اعتنا به دنیا و درعین حال بسـیار روشـنفکر معرفی کرده انـد و اسـتاد حکیمی، ایشان را نمونهٔ مثال زدنیِ عالم دینی و روحانی اسلامیِ واقعی برشمرده است.

تبلیغ احکام و رسیدگی به امور مردم، یکی دیگر از خصوصیات این عالم ربّانی بود. وی همه ساله در ایام تعطیلیِ حوزهٔ علمیه، به زادگاه خود، دهستان قلعه، مسافرت می کرد و در آنجا، مجالس وعظ تشکیل می داد و مردم را موعظه می کرد. ضـمناً، به امور عمرانی آن محل هم همت می گماشت. ساخت آب انبارهای متعدد و تعمیر تعدادی مسجد و...، ازاین دست اقدامات است.

آیت الله قزوینی در حیات خود، در مسائـل سیاسـیِ خراسان و موضع گیری درمقابل سـیاست های دین ستیزانـهٔ دوران پهلوی نیز نقش آفرینی کرد؛ به طوری که ازجمله دسـتگیرشدگانِ نهضت گوهرشـاد بود. وی پس از انتقـال به تهران، تـا پایـان حکومت رضاخـانی اجازهٔ بازگشت به مشهد را نیافت.

آیت الله حاج شیخ هاشم قزوینی در ۲۰ربیع الثانی۱۳۸۱، مصادف با ۲۲مهر۱۳۳۹، درگذشت و پیکر پاکش را در حرم مطهر، در راهروی رواق دارالضیافه، جنب کفشداری۷ فعلی، دفن کردند.

ص:۱۹

تصویر

۵. آیت الله میلانی؛ مرجع بیدار

۱۳۱۳ تا ۱۳۹۵ق (۱۳۵۴ش)

تصویر

۵. آیت‌الله میلانی؛ مرجع بیدار
۱۳۱۳ تا ۱۳۹۵ق (۱۳۵۴ش)

ص:۲۱

آیت الله سیّدمحمدهادی حسینی میلانی در سال ۱۳۱۳ق، در خانـدان فقاهت و اجتهاد، در نجف اشـرف متولد شد. ایشان پس از طی مقدمات در نجف، دروس خارج فقه، اصول، فلسـفه، کلام، تفسیر، اخلاق و ریاضیات را نزد استادان بزرگ زمان خویش، یعنی شیخ الشریعهٔ اصفهانی، میرزاحسـین نـائینی، سیّدحسـین بادکوبه ای و سـیّدابوالقاسم خوانساری، آموخت و علاوه بر اجتهاد، ۱۵۰۰اجـازهٔ روایی از علمای مطرح زمانه، دریافت کرد. آیت الله میلانی پس از تشـرف به مشـهد مقـدس و زیارت امام رضا به درخواست مردم و علمای مشـهد، در این شـهر مانـد و در جایگاه مرجع تقلید، به تدریس خارج فقه و اصول پرداخت.

ایشان با اوج گیری مبارزات مردم در نهضت ملی شدنِ نفت و پس از آن، قیام امام خمینی، همگام با ملت ایران به مبارزه با رژیم شاه پرداخت و در حمایت از امام خمینی و نظریات سیاسی ایشان، در پیامی اظهار داشت: «آنچه شما گفته اید، گفتهٔ همهٔ روحانیان، بلکه گفتهٔ اولیای خدا و ائمهٔ اطهار است.»

ص:۲۲

آیت الله میلانی در کنار مبارزات سیاسی و مرجعیت دینی، از تبیین و ترویج دین اسلام و حقّانیت شیعه نیز غافل نبود و در مدت اقامت در مشهد، صدها نفر به دست ایشان، به اسلام گرویدند: از آن جمله، پروفسور بول وین، جرّاح بلژیکی، است که پس از اسلام آوردن نام عبدالله را برای خود برگزید و هم اکنون آرامگاهش در خواجه ربیع مشهد قرار دارد.

ازجمله تألیفات مهم آیت الله میلانی در زمینه های فقهی، اصولی، اعتقادی و ادبی، می توان به قادتُنا کَیف نَعرِفُهُم، در نُه جلد دربارهٔ زندگانی و فضائل چهارده معصوم، محاضرات فی الفقه الامامیه، در ده جلد در موضوعات فقهی، تفسیر سورهٔ جمعه و تغابن، مختصر الاحکام، حاشیه المکاسب و مناسک حج اشاره کرد.

آیت الله سیّدمحمدهادی میلانی، پس از عمری خدمت و مجاهدت، در آخر رجب۱۳۹۵، همزمان با ۱۷مرداد۱۳۵۴، در مشهد مقدس درگذشت. او را در رواق توحیدخانه، واقع در پشت سرِ مبارک، به خاک سپردند.

تصویر

۶. علامه جعفری؛ ابن سینای زمان

۱۳۰۴ تا ۱۳۷۷ش

تصویر

۶. علامه‌جعفری؛ ابن‌سینای زمان
۱۳۰۴ تا ۱۳۷۷ش

ص:۲۵

علامه محمـد تقی جعفری به سال ۱۳۰۴ش، در تبریز، دیـده به جهـان گشود. با اینکه پـدر ایشان از سواد بهره ای نـداشت، با اتکای به نفس و پشـتکار، سواد خواندن و نوشـتن را از مادر خویش فراگرفت؛ طوری که دورهٔ دبسـتان را از پایهٔ سوم شـروع کرد. پس از آن، دروس مقدماتیِ حوزه را در مدرسهٔ طالبیهٔ تبریز گذراند.

ایشـان برای ادامـهٔ تحصـیل، عازم تهران شـد و پس از آموختن سـطوح اول و دومِ حکمت منظومه و امور عامّه اسـفار، راهی قم شـد و در علوم معقول و عرفان و اخلاق، از محضـر شـیخ مهدی مازندرانی، شیخ محمدتقی زرگر و امام خمینی کسب فیض کرد. استاد در خاطرات این دوره از تحصـیلش به زنـدگی سـخت خود و غذای سادهٔ نان و ماست، اشاره کرده است و نیز به اینکه گاهی تهیهٔ همین مقدار قُوت هم، مقدور نمی شده است!

ایشان در آغاز جوانی و پس از گذرانـدن دروس سـطح، رهسـپار نجف شـد و همزمان با دروس حوزوی، با اندیشه ها و معارف شـرق و غرب آشـنا شـد؛ به ویژه، آشـنایی و هم اندیشـی بـا کسانیماننـد محمـدرضا مظفر، فیلسوف و منطقیِ نوانـدیش و احمـد امین، ریاضـی دان مشـهور دانشگاه بغداد، سبب شد علامه در موضوعاتی چون فقه و فیزیک، فلسفه و زیباشناسی، تاریخ و روان شناسی و

برخی دیگر از دانش های گوناگون، گام های علمی بلندی بردارد. استاد در دروسِ حوزوی هم از درس دانشورانی همچون آیت الله خویی، آیت الله سیدمحمود شاهرودی، آیت الله میلانی و آیت الله سیدمحسن حکیم استفادهٔ لازم را برد؛ به طوری که در ۲۳سالگی، به درجهٔ اجتهاد نایل شد.

علامه جعفری پس از ده سال، به ایران بازگشت و به قم، مشهد و درنهایت، تهران رهسپار شد و با دکتر بدیع الزمان فروزانفر و دکتر محمد ابراهیم آیتی هم آشنایی پیدا کرده و توجه و عنایت آنان را به خود جلب کرد. علامه در تهران، به تدریس منظومه و عروه الوثقی همت گماشت.

تعداد آثار مکتوب علامه محمدتقی جعفری، به یک صد کتاب بالغ می شود که برخی از آن ها عبارت است از: ترجمه و تفسیر نهج البلاغه در ۲۷جلد، نقد و تفسیر مثنوی در ۱۵جلد، فلسفهٔ زیبایی و هنر از دیدگاه اسلام، حکمت اصول سیاسی اسلام، علم و دین در حیات معقول.

عمر پُربار استاد، سرانجام در ۲۵آبان۱۳۷۷ش، پس از یک دوره بیماری سرطان ریه، در بیمارستان لیسترِ لندن به پایان رسید و پیکر مطهرش را پس از انتقال به مشهد، در رواق دارالزهدِ حرم مطهر به خاک سپردند.

ص:۲۷

تصویر

ص:۲۸

۷. علامه سیّدجلال الدین آشتیانی؛ ملاصدرای قرن

۱۳۰۴ تا ۱۳۸۴ش

ص:۲۹

استاد علامه سیّدجلال الدین آشتیانی به سال ۱۳۰۴ش در شهر آشتیان، از توابع استان مرکزی، دیده به جهان گشود. در نوزده سالگی برای فراگیری علوم دینی، عازم قم شد و به تحصیلِ دروس فلسفه، عرفان، کلام، تفسیر، فقه و اصول پرداخت. ازجمله استادان وی در حکمت و عرفان، میرزا احمد آشتیانی، علامه طباطبایی و امام خمینی بودند.

شهرت علامه آشتیانی به تحصیلات و تحقیقات گسترده اش در فلسفه و عرفان اسلامی است؛ به طوری که هانری کُربَن، فیلسوف شهیر غربی، که مدت ها با او آشنایی و همکاری داشت، او را «ملاصدرای دیگر» لقب داده است. سیّد حسین نصر نیز در کتاب عرض و طول تاریخ فلسفهٔ اسلامی، معتقد است او در نیم قرن اخیر، هم بر طول و هم بر عرض فلسفهٔ اسلامی افزود؛ یعنی هم سِیر تاریخی و زمانیِ فلسفهٔ اسلامی را تداوم بخشید و هم بر محتوا و آثار نگاشته شده در این عرصه، اضافه کرد.

استاد آشتیانی، تا پایان عمر، تجرّد اختیار کرد و جز به شوق تحقیق و تدریس، نزیست. او از طرفی دل بستهٔ دین و مکتب ائمه بود و ازطرف دیگر، سالک وادی عرفان و فلسفه. درعین حال که معتقد بود فیلسوفان اسلامی از قرآن متأثر هستند و به آن استناد می کنند، بدون تفکر فلسفی فهم

بسیاری از آیات و روایات را مشکل می دانست. به باور علامه، فراگیری فلسفه و عرفان باید نزد استاد باشد و آن هم استادی که خود، توان فهم مطالب را داشته باشد؛ چراکه نداشتن استاد، در تحصیل این علوم، موجب لغزش انسان می شود. نیز، معتقد بود در استفاده از منابع و متون فلسفی، باید سِیر ساده به مشکل را رعایت کرد و از آموختن علوم دیگر نظیر منطق، اصول، فقه، کلام و حکمت غافل نبود. همچنین، دانشجوی فلسفه باید استعداد و شوق لازم را داشته باشد.

علامه آشتیانی پس از استقرار در مشهد مقدس، بیش از چهل سال در حوزه و دانشگاه به تربیت شاگرد پرداخت. تربیت شدگانِ مکتب او، امروزه، از استادان مبرّز حوزه های علمیه و دانشگاه ها به شمار می آیند. حتی فیلسوفان برجستهٔ غیرایرانی مثل ویلیام چیتک، بزرگ ترین مفسّر افکار ابن عربی در جهان انگلیسی زبان، در شمار شاگردان اویند.

پس از به جای گذاردنِ بیش از هفتاد اثر جاودان، عمدتاً در عرصهٔ فلسفه و حکمت، دفتر زندگیِ استاد علامه آشتیانی، روز سوم فروردین ۱۳۸۴ بسته شد و پیکر مطهرش را در ضلع جنوبیِ صحن آزادی، در حرم مطهر، دفن کردند.

ص:۳۱

تصویر

ص:۳۲

۸. شیخ مجتبی قزوینی؛ حکیم قرآنی

۱۳۱۸ تا ۱۳۸۶ق (۱۳۴۶ش)

تصویر

۸. شیخ مجتبی قزوینی؛ حکیم قرآنی
۱۳۱۸ تا ۱۳۸۶ق (۱۳۴۶ش)

ص:۳۳

آیت الله شیخ مجتبی قزوینی در سال ۱۳۱۸ق در یکی از روستاهای قزوین، در خانواده ای روحانی، چشم به جهان گشود. مقدمات علوم اسلامی را تا سطح، در حوزهٔ علمیهٔ قزوین فراگرفت و برای ادامهٔ تحصیل، راهیِ نجف اشرف شد و از محضر بزرگان آن روزگار، چون سیّدمحمدکاظم یزدی، میرزا محمدتقی شیرازی و میرزا محمدحسین نائینی، بهره جست؛ سپس، به قم مهاجرت کرد و از محضر درسِ شیخ عبدالکریم حائری یزدی، مؤسس حوزهٔ علمیهٔ قم، بهره مند شد و از سال ۱۳۴۱ق، با سکونت در مشهد و استفاده از درس بزرگان این شهر، به تدریس معارف قرآنی و فقه و اصول پرداخت.

شیخ مجتبی قزوینی، خود، از ارکان اصلیِ مکتب تفکیک، یعنی مخالفان فلسفه، بود؛ اما فلسفه را به روش اجتهادی و همراه با نقد، تدریس می کرد. ازجمله تألیفات شیخ، بیان الفرقان در پنج جلد، رساله ای در نقد اصول یازده گانهٔ ملاصدرا شیرازی، رساله ای در معرفه النفس و نیز آثاری در علوم غریبه است. شخصیت های مطرحی چون مقام معظم رهبری و استاد محمدرضا

ص:۳۴

حکیمی، از شاگردان ایشان هستند.

مرحوم شیخ زندگی بسیار ساده ای داشت و نمونه ای مجسّم از پرهیزکاری و پارسایی بود. ایشان از طلبه های درس خوان، سخت حمایت می کرد و انحطاط اخلاقی جامعه و ازبین رفتن ارزش های دینی و تربیتی بسی رنجش می داد. از مدافعان امام خمینی در قیام ضدّ نظام ستمشاهی بود و وقتی نظرش را دربارهٔ امام جویا شدند، فرمود: «امروز، امام خمینی دین است و ترویج خمینی، ترویج دین.»

شیخ مجتبی قزوینی دربارهٔ تلاوت قرآن به تلاوت فجری و تلاوت عقلی توصیه می کرد: تلاوت فجری را تلاوت سحرگاه تا طلوع فجر بیان می کرد و بر آثار معنوی آن، بسیار تأکید داشت و تلاوت عقلی را تلاوتی همراه با صَرف زمان و کمال توجه و تعقّل راستین در معانی و حقایق قرآن می دانست و به آن سفارش می کرد.

مرحوم شیخ، سرانجام، پس از سال ها مهاجرت علمی و تربیت صدها شاگرد فاضل، در

تصویر

ص:۳۶

روز ۲۲ذیحجهٔ۱۳۸۶ق، مطابق با ۱۴فروردین۱۳۴۶، چشم از جهان فروبست و در ضلع غربیِ صحن عتیق (انقلاب اسلامی) به خاکش سپردند.

ص:۳۷

کتابنامه

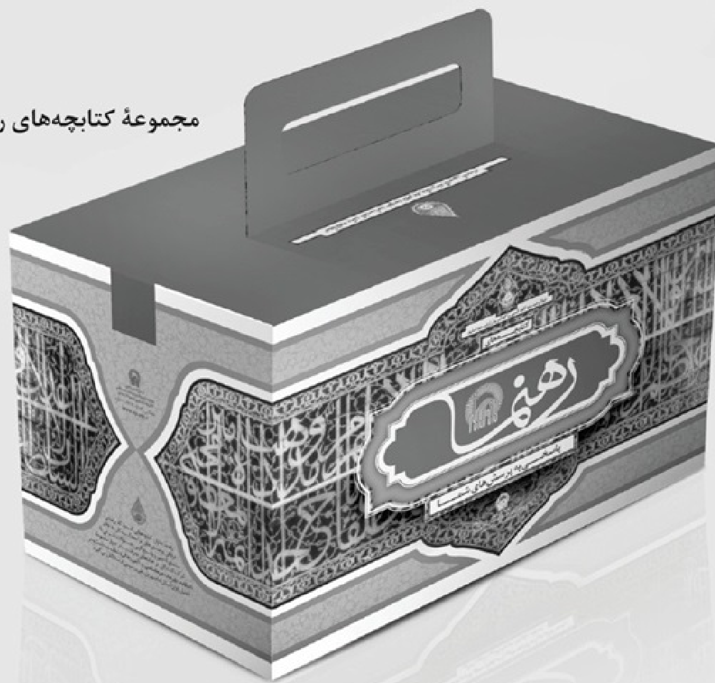
جمعی از نویسندگان، گلشن ابرار، ج۱و۲و۳، چ۲، قم: معروف، ۱۳۸۲.

زنگنه، ابراهیم، مشاهیر مدفون در حرم رضوی، مشهد: پژوهش های اسلامی، ۱۳۸۲.

یاحقی، محمدجعفر، فرهنگ نام آوران خراسان، مشهد: به نشر، ۱۳۸۲.

ص:۳۸

تصویر

مجموعهٔ کتابچه‌های رهنما

ص:۳۹

تصویر

نسخهٔ دیجیتالی رهنما
مرکز پخش: مشهد مقدس، نبش ورودی باب الجواد علیه السلام
فروشگاه عرضهٔ محصولات رضوی
تلفن: ۰۵۱۱-۲۲۸۵۲۰۴
RAZAVI

درباره مرکز

بسمه تعالی

هَلْ یَسْتَوِی الَّذِینَ یَعْلَمُونَ وَالَّذِینَ لَا یَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند ؟

سوره زمر/ ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ .ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفا علمی و به دور از تعصبات و جریانات اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب « مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱.بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)

۲.تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی

۳.جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه ، تبلت ها، رایانه ها و ...

۴.سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو

۵.گسترش فرهنگ عمومی مطالعه

۶.زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱.عمل بر مبنای مجوز های قانونی

۲.ارتباط با مراکز هم سو

۳.پرهیز از موازی کاری

۴.صرفا ارائه محتوای علمی

۵.ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱.چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲.برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳.تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴.تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵.ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶.تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷.راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸.طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹.برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰.برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

۱.JAVA

۲.ANDROID

۳.EPUB

۴.CHM

۵.PDF

۶.HTML

۷.CHM

۸.GHB

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

۱.ANDROID

۲.IOS

۳.WINDOWS PHONE

۴.WINDOWS

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

درپایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان -خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آباده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی -پلاک ۱۲۹/۳۴- طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۸۸۳۱۸۷۲۲ ـ ۰۲۱

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹